

Kvindens Frigørelse paa Island?

I Morgenbladet for 1. Avgust læses følgende Meddelelse i et *Brev fra Island*: „Regeringen har forelagt 21 Lovforslag, hvoraf som de vigtigste kan fremhæves“ — saa følger en lang Række Forslag, blandt hvilke tilsidst nævnes — „Forslag om *Udvidelse af Kvindernes politiske og borgerlige Rettigheder*, hvorefter Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaar en Hus-holdning, skal være valgbare til Sogneraad, Sysselraad og Kommunalraad, saafremt de iøvrigt opfylder de for Mænds Valgbarhed lovbestemte Betingelser. I et andet Forslag bestemmes der, at hvad en Kvinde eier paa sin Bryllupsdag, eller hvad der senere tilfalder hende enten som Arv eller som Gave, skal, medmindre anderledes bestemmes i en mellem Ægtefolkene oprettet Ægteskabskontrakt, betragtes som hendes Særeje, hvorover Manden ingen som helst Raadighed har, medmindre Konen dertil giver sit lovlige Samtykke. Gifte Kvinders Myndighedsalder med Hensyn til Bestyrelsen af deres økonomiske Anliggender skal være den samme som for Mænd. I et tredje Forslag bestemmes der, at Kvinder skal have samme Adgang som Mænd til at nyde Undervisning og underkaste sig Examen ved den lærde Skole i Reykjavik, ved Præsteskolen, Lægeskolen og andre Undervisningsanstalter, som senere maatte blive oprettede, ligesom de ogsaa skal nyde de samme Rettigheder med Hensyn til at faa Del i de til disse Undervisningsanstalter knyttede Understøttelser og efter overstaaet Embedsexamen have lige Adgang til Landets (Statens) Embeder.“

Hvis denne Meddelelse er rigtig, og hvis disse Lovforslag gaar igjennem, saa har Kvinderne paa Island med ét Slag opnaaet det, som vi rimeligvis endnu skal kæmpe for i Aaringer: *Valgbarhed til Sogneraad og Byraad* — Valgret til disse har ugifte Kvinder og Enker paa Island som bekjendt haft siden 1882 — et vist Maal af *Særeje, økonomisk Myndighed* for den gifte Kvinde, *Adgang til Statens lærde Skole*, Del i de til Undervisningsanstalterne knyttede *Stipendier* og endelig *lige Adgang til Statens Embeder*.

Et glædeligt Tidernes Tegn er det, at det er *Regeringens* Lovforslag; den Regering, der kan give de islandske Kvinder saa store Rettigheder, kan ikke være nogen principiel Modstander af Kvindesagen, og det Tidspunkt kan da næppe være